

4 pleidooien voor behoud van bomen in de fijne stofstraten waar de mensen wonen

1) Woensdag 7 mei 2008,

Geachte heer Herman, ombudsman NMBS

Deze derde mail om nieuwe feiten te melden. Ik vergat erbij naar de bakker te gaan, want ik was zo verbouwereerd van de kaalkap langs de Spoorwegstraat. In bijlage nog eens ter inspiratie voor betere tijden onze recent pers rond de waarde van bomen. Deze morgen was de Spoorwegstraat nog een groene corridor in mijn landschap, vandaag heeft bedrijf Mahieu er aan kaalkap gedaan. Waarom? Kan er een geldige reden zijn en wat doen we met het fijn stof, de CO2 en met de behoefte van de mensen aan schoonheid? En wordt er heraan geplant want de overblijvende kanjers staan er zo alleen en eenzaam! Ik aarzel, maar vind het toch een schande. Dankzij de NMBS is mijn leefbuurt weer een beetje doodser, fletser en grijzer. Wat baat het om enerzijds nieuw groen te planten en anderzijds in het wild te kappen en snoeien? Ik kijk dus uit naar motieven?

vriendelijke groet & uitkijkend naar een grondig antwoord. Luc Vanneste, secretaris GGF, 050/390957, www.ggf.be

2) Woensdag 9 april 2008

Geachte heer Ombudsman, dank voor uw brief en het onderzoek dat u voert rond de klacht. Ondertussen is er goed te zien dat er toch een paar kanjers van bomen verdwenen zijn. Soortgelijke verwoesting vond ook plaats langs de Wulgenbroekestraat, waar de Spoorwegstraat overgaat in een klein baantje richting Oostkamp. Luc

Een overdenkertje uit Nederland voor de Spoorwegen

Het is onze wens dat de poëzie van Lucebert tot inspiratie en bezinning leidt van de dames en heren groen-beheerders. Bezinning. Bezint eer gij begint. Voorzichtigheid is de moeder van de porseleinkast. Wij pleiten er voor dat zulke overwegingen door ambtenarenhoofden spelen alvorens er gehakt, gekapt en gekettingzaagd wordt. Lucebert kan daarbij helpen. Het lijkt ons inspirerend wanneer de directeur Stadswerk iedere vergadering waarin tot kappen, hakken en zagen wordt besloten, zal beginnen met het gezamenlijk uitspreken van de mantra: **"Alles van waarde is weerloos"**

3) woensdag 2 april 2008

Geachte heer Ombudsman van de NMBS,

Langs de Spoorwegstraat (in de schuine berm) in Brugge stelde ik gisteren vast dat vakkundig alle groen was verwijderd. Enkel om de 10 meter bleef een grote boom staan. Ik wil graag mijn oordeel opschorten en U vragen wat de aanleiding was en of er mogelijks alternatieven zijn en of er heraanplant en spontane heraan groei is voorzien? Hieronder en in bijlage een persbericht van VBV over fijn stof en het nut van struiken en bomen.

Ik weet nog dat ik de eerste keer dat ik er passeerde de Spoorwegstraat een toverachtige laan vond. Soms duister zoals in boze sprookjes maar met de belofte van tover. Ook weet ik dat allerlei struiken en bomen nodig zijn voor de fauna en de flora. Nu vrees ik voor meer steriliteit.

Ik zie het echter overal plaats grijpen. Op een dag zijn de bijen gepasseerd en bye bye leefomgeving. Veel romantiek blijft er niet over. Misschien moet er in elk land ook een minister van doodmilieu komen?

Ik mail U mijn zorg met de vraag of de NMBS toch alles op alles zou kunnen zetten voor bomen-, struiken en bos-behoud ? Misschien een onderzoek waard in deze ongemakkelijke klimaattijden?

vriendelijke bomen-groet,

Luc Vanneste - NMBS-reiziger en genietter van al het groen langs de vlaamse spoorwegen
' t Kloosterhof 63 - 8200 Brugge - 050/390957 - www.ggf.be

PS. in cc. enkele specialisten die er meer over weten of er mee kunnen over nadenken.

4) zondag 17 februari 2008

Persbericht Fijn Stof - Vereniging voor Bos in Vlaanderen

Fijn stof: wordt het niet stilaan tijd voor "groene" lucht?

Fijn stof! Door het eerste smogalarm van 2008 is het vandaag weer even brandend actueel. De milieubeweging dringt reeds geruime tijd sterk aan op structurele maatregelen die moeten leiden tot een vermindering van de emissies die aan de grondslag van de uitstoot van fijn stof liggen, en de Vereniging voor Bos in Vlaanderen vzw onderschrijft deze visie volkomen.

Het probleem van de luchtvervuiling dient via een meersporenbeleid aangepakt te worden, waarbij brongerichte maatregelen prioritair zijn, maar ook andere opties een belangrijke rol kunnen en moeten spelen. Onder meer door een gerichte aanplant van bomen en struiken kunnen de negatieve effecten van vervuilde lucht voor de volksgezondheid tegengegaan worden.

Vegetatie vormt immers een biologische filter tegen luchtpollutie: ze is in staat stofpartikels op te vangen en te absorberen in de bladeren en takken. De meest effectieve filterwerking treedt op wanneer de bomen zich dicht bij de bron van fijn stof bevinden, aangezien de filtercapaciteit van bomen groter is wanneer de stofconcentratie hoger is. Daarom hebben stadsbossen, parken, laanbomen en bomengordels rond industriegebieden en verkeersaders een zeer groot belang als biologische filter tegen fijn stof. We vermelden er hier graag bij dat bomen en struiken deze functie het hele jaar door vervullen: ook in de winter wordt er via takken en stam fijn stof gecapteerd en afgevoerd.

Enkele cijfers:

- Een rij laanbomen kan leiden tot 25% reductie van de stofconcentratie (Khan & Abbasi, 2001).
- Een groene gordel van 500 m breedte, ontwikkeld langs een petroleumraffinaderij in West-India, gaf aanleiding tot een reductie van de stofconcentratie met 37% (Rao et al., 2004).
- De luchtkwaliteit verbetert met toenemende bosindex. In een bosgebied (100%) kan de luchtkwaliteit op korte termijn verbeteren met 13% voor PM10 (= fijn stof met diameter < 10 µm) (Nowak & Crane, 2000).
- Een stadsboom kan een hoeveelheid NOx en fijn stof vastleggen gelijk aan de productie veroorzaakt door ca. 10.000 autokilometers (Alterra 2006).

Vandaag de dag krijgen bebossings- en vergroeningsmaatregelen nauwelijks de aandacht die ze verdienen in het debat over de luchtproblematiek. En dit terwijl groen, in zijn allerbreedste context - van groendaken en muurbegroeiingen tot bomenrijen en stadsbossen - een primaire en belangrijke producent is van schone lucht.

De Vereniging voor Bos in Vlaanderen pleit dan ook sterk voor een vergroening van onze steden en gemeentes, door voldoende bos en natuur te voorzien in en om de stad en de dorpskern. Vaak worden groenvoorzieningen in deze milieus gezien als ruimtevreters en

(onaanvaardbare) kostenposten. Indien we het fijn stof willen beschouwen als het zeer urgente probleem dat het is, dan moet hiervoor orde op zaken gesteld worden. Recent Nederlands onderzoek maakt de treffende vergelijking met de pestepidemie in de 19de eeuw: toen werden grootschalige rioleringswerken aangevat om de sanitaire toestand van de woonkernen te verbeteren. In dit tijdperk van luchtvervuiling, met als consequentie een onaanvaardbaar hoge kost voor de volksgezondheid, is het hoog tijd om groen in en rondom de bebouwde kom hoog op de maatschappelijke agenda te zetten.

De Vereniging voor Bos in Vlaanderen schuift extra groenvoorzieningen en een versnelde realisatie van (stads)bossen hier niet naar voren als dé oplossing van het luchtvervuilingsprobleem, maar wel als een belangrijk én kostenefficiënt onderdeel ervan. We pleiten dan ook voor een 'groennorm' per gemeente of per woongebied in dit kader, bindende richtlijnen die garant staan voor een voldoende aandeel groene oppervlakte bij de verdere ontwikkeling van het verstedelijkt gebied.

Er zijn wel honderd goede argumenten voor meer bos, meer natuur en meer groen in Vlaanderen. Het feit dat meer groen in en rondom de stad de zelfreinigende werking van je directe leefomgeving aanzienlijk verhoogt, maakt het ontbreken van een groennorm voor stedelijke ontwikkelingen dan eigenlijk ook geen optie meer.

ir. Bert De Somviele (contactpersoon)
Directeur www.vbv.be
Vereniging voor Bos in Vlaanderen vzw
Tel: 0474/274.094

Prof. Dr. ir. Kris Verheyen
Diensthooft Laboratorium voor Bosbouw
Universiteit Gent

ir. Lotte Van Nevel
Wetenschappelijk medewerker
Laboratorium voor Bosbouw
Universiteit Gent